

AFKONDIGINGSBLAD VAN SINT MAARTEN

Jaargang 2026

No. 29

Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 14de augustus 2026 ter uitvoering van artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen (Landsbesluit depositogarantiestelsel)

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is te voorzien in een depositogarantiestelsel dat tot doel heeft rekeninghouders te compenseren in het geval een kredietinstelling niet in staat is te voldoen aan haar verplichtingen voortvloeiende uit vorderingen uit deposito's als bedoeld in artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen;

dat tussen de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten en de betrokken representatieve organisaties overleg heeft plaatsgevonden over de invoering van een depositogarantiestelsel voor Sint Maarten;

Gelet op artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1 Begripsbepaling

In dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Bank: de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten bedoeld in artikel één, eerste lid van de landsverordening;
- b. betalingsonmachtige kredietinstelling: een kredietinstelling is betalingsonmachtig indien (i) de Bank constateert dat de kredietinstelling, om redenen die rechtstreeks verband houden met haar financiële positie, niet in staat is deposito's van depositohouders onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden terug te betalen en zij daartoe ook op afzienbare termijn niet in staat kan worden geacht; of (ii) een rechterlijke beslissing die rechtstreeks verband houdt met de financiële positie van de betrokken

- kredietinstelling, leidt tot onmogelijkheid voor depositohouders om hun vorderingen op korte termijn op de kredietinstelling te verhalen;
- c. deposito: een tegoed dat wordt gevormd door op een rekening staande gelden of dat tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeit, en dat een kredietinstelling onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden dient terug te betalen, met inbegrip van een termijndeposito en een spaardeposito, met uitzondering van een tegoed waarvan:
 - 1°. het bestaan alleen kan worden aangetoond met behulp van een ander financieel product, tenzij het een betaal- of spaarrekening betreft die wordt belichaamd in een certificaat van deposito dat op naam luidt;
 - 2°. de hoofdsom niet a pari terug betaalbaar is;
 - 3°. de hoofdsom alleen a pari terug betaalbaar is uit hoofde van een door de kredietinstelling of door een derde verstreekte garantie of overeenkomst;
 - d. depositogarantiestelsel: de regelingen omtrent een garantie voor schuldvorderingen van rekeninghouders, bedoeld in artikel 39, eerste en tweede lid, van de Landsverordening;
 - e. depositohouder: de houder of, in geval van een gemeenschappelijke rekening, elk van de houders van een deposito;
 - f. kredietinstelling: een onderneming of instelling waaraan door de Bank op grond van de Landsverordening een vergunning is verleend tot uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling in Sint Maarten;
 - g. kredietvereniging: een coöperatieve vereniging, ook wel aangeduid als een 'credit union', van natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen die gelden bijeenbrengen om op gemeenschappelijke basis te kunnen beschikken over kredieten en waaraan door de Bank op grond van de Landsverordening vergunning is verleend tot uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling in Sint Maarten;
 - h. landsverordening: de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen;
 - i. minister: de Minister van Financiën;
 - j. ministeriële regeling depositogarantiestelsel: de ministeriële regeling depositogarantiestelsel als bedoeld in artikel 4;
 - k. personenvennootschap: een contractuele samenwerking voor gemeenschappelijke rekening van twee of meer personen tot het uitoefenen van een beroep of bedrijf dan wel tot het verrichten van beroeps- of bedrijfshandelingen, die op een voor derden duidelijk kenbare wijze naar buiten optreedt onder een door haar als zodanig gevoerde naam;
 - l. representatieve organisatie: een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van de Landsverordening
 - m. Stichting Depositogarantiefonds: de Stichting Depositogarantiefonds, opgericht door de Bank met inachtneming van de ministeriële regeling depositogarantiestelsel.

Artikel 2

- 1. Er is een depositogarantiestelsel dat tot doel heeft depositohouders tot een maximumbedrag te compenseren in het geval een kredietinstelling niet in staat is te voldoen aan haar verplichtingen die voortvloeien uit vorderingen uit deposito's.
- 2. Het depositogarantiestelsel, bedoeld in het eerste lid, is van toepassing op kredietinstellingen met uitzondering van kredietinstellingen die in

het door de Bank gehouden register van kredietinstellingen, bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de Landsverordening, zijn ingeschreven als internationale kredietinstelling.

3. Deposito's die worden aangehouden bij een kredietinstelling waarvan de vergunning is ingetrokken, blijven onder de dekking van het depositogarantiestelsel vallen.

Artikel 3

1. Met inachtneming van het tweede en derde lid, garandeert het depositogarantiestelsel de volgende deposito's van natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen tot ten hoogste Cg 50.000,- per deposithouder per betalingsonmachtige kredietinstelling, niet zijnde een kredietvereniging:
 - a. deposito's op eigen naam en voor eigen rekening bij de betalingsonmachtige kredietinstelling;
 - b. deposito's die tezamen met een persoon of vennootschap op eigen naam, al dan niet voor eigen rekening, bij de betalingsonmachtige kredietinstelling worden aangehouden; of
 - c. deposito's die ten behoeve van die natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen door een derde, op naam van die derde, worden aangehouden bij de betalingsonmachtige kredietinstelling, mits:
 - 1°. die deposito's worden aangehouden op grond van reeds voor de toepassing van het depositogarantiestelsel tussen de derde en bedoelde natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen geldende wettelijke of contractuele bepalingen;
 - 2°. de identiteit van bedoelde natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen bij de kredietinstelling bekend is of aan de hand van een door de derde gevoerde professionele administratie kan worden vastgesteld; en
 - 3°. de hoogte van de deposito's aan de hand van reeds voor de toepassing van het depositogarantiestelsel vastgelegde gegevens kan worden vastgesteld.
2. Voor voldoening ingevolge het depositogarantiestelsel komen in aanmerking vorderingen uit deposito's, als bedoeld in het eerste lid, met uitzondering van vorderingen uit de volgende deposito's, die de betalingsonmachtige kredietinstelling aan de personen, bedoeld in het eerste lid, verschuldigd is of die hen toebehoren en die de betalingsonmachtige kredietinstelling voor hen overeenkomstig de wettelijke en contractuele voorwaarden houdt:
 - a. vorderingen uit deposito's van:
 - 1°. bestuurders van de betalingsonmachtige kredietinstelling; en
 - 2°. leden van het orgaan dat binnen de betalingsonmachtige kredietinstelling is belast met het toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken binnen de onderneming;
 - b. vorderingen uit deposito's van kredietinstellingen en andere ingevolge de International Standard Industrial Classification of all Economic Activities (ISIC) van de Verenigde Naties als financiële instellingen aan te merken instellingen;
 - c. vorderingen uit deposito's uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken wegens het witwassen van geld of het financieren van terrorisme;

- d. schulden die voortvloeien uit accepten of promessen van de betalingsonmachtige kredietinstelling;
 - e. vorderingen uit deposito's, aangehouden bij een vestiging van een kredietinstelling gelegen buiten het grondgebied van Sint Maarten.
3. Indien op deposito's rente is aangegroeid die nog niet is gecrediteerd op het tijdstip waarop is besloten tot toepassing van het depositogarantiestelsel, wordt het aangegroeide rentebedrag gerekend tot de deposito's.
 4. Ingeval van een gemeenschappelijke rekening geldt de garantie voor elk van de depositohouders afzonderlijk voor een evenredig aandeel in het deposito, tenzij contractueel anders is bepaald.
 5. In afwijking van het eerste lid garandeert het depositogarantiestelsel de deposito's van natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen die worden aangehouden bij kredietverenigingen tot ten hoogste Cg 25.000,- per persoon per betalingsonmachtige kredietvereniging.

Artikel 4

Bij ministeriële regeling worden op grond van artikel 39, tweede lid, van de landsverordening door de minister nadere regels vastgesteld met betrekking tot de financiering van het depositogarantiestelsel, de toepassing van het depositogarantiestelsel en de toepassing van het depositogarantiestelsel bij een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening, alsmede regels met betrekking tot de taken, bevoegdheden en inrichting van de Stichting Depositogarantiefonds.

§ 2. Slotbepalingen

Artikel 5

De Bank zendt binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van dit landsbesluit een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van dit landsbesluit en het depositogarantiestelsel in de praktijk aan de minister en de betrokken representatieve organisaties.

Artikel 6

Dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, treedt in werking op een bij landsbesluit te bepalen datum.

Artikel 7

Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Landsbesluit depositogarantiestelsel.

Dit landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt met de nota van toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

Gegeven te Philipsburg, de veertiende augustus 2026
De Gouverneur van Sint Maarten

De *veertiende* augustus 2026
De Minister van Financiën

Uitgegeven de *zeventiende* augustus 2026
De Minister van Algemene Zaken
Namens deze,
Hoofd afdeling Juridische Zaken & Wetgeving

NOTA VAN TOELICHTING

A. Algemeen

§ 1. Inleiding

Om rekeninghouders van een kredietinstelling, in het onderhavige landsbesluit houdende algemene maatregelen (hierna: het landsbesluit), aangeduid als depositohouders, te beschermen en de stabiliteit van het financiële stelsel te vergroten acht de regering het van belang dat een depositogarantiestelsel wordt ingevoerd. In dit landsbesluit en de ministeriële regeling depositogarantiestelsel, als bedoeld in artikel 4 van dit landsbesluit (hierna: de ministeriële regeling), wordt uitwerking gegeven aan het depositogarantiestelsel en worden onder meer regels gegeven voor de toepassing, de omvang van de depositogarantie en de financiering van het depositogarantiestelsel.

Op grond van artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen (hierna: de Landsverordening), is het de taak van de Bank om overleg te plegen met de betrokken representatieve organisaties over het invoeren van een depositogarantiestelsel. Dit stelsel moet schuldvorderingen van rekeninghouders tot een vastgesteld maximumbedrag bij geregistreerde kredietinstellingen - met uitzondering van internationale kredietinstellingen - garanderen tegen het risico dat deze kredietinstellingen hun financiële verplichtingen niet kunnen nakomen.

De Bank heeft hierover overleg gevoerd met de Sint Maarten Bankers Association, laatstelijk op 8 september 2022, waarbij een concept landsbesluit uitvoerig is besproken. Tijdens het overleg met deze representatieve organisatie is onder meer gesproken over de volgende onderwerpen:

- het toepassingsbereik van het depositogarantiestelsel;
- de financiering van het depositogarantiestelsel en de (hoogte van de) bijdragen die in dit verband zullen worden geheven bij kredietinstellingen;
- de valuta waarin dekking wordt verschaft - is sprake van een double of single currency scheme?;
- de (hoogte van de) kosten in verband met het beheer en de instandhouding van het depositogarantiefonds; en
- toepassing van het depositogarantiestelsel in het kader van een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening.

De Sint Maarten Banking Association heeft naar aanleiding van de gesprekken aangegeven het voorstel voor het landsbesluit niet te steunen, vooral vanwege de timing en de kosten die samenhangen met het depositogarantiestelsel. De Sint Maarten Banking Association gaf aan dat door de hoge inflatie, mede veroorzaakt door COVID-19, kredietinstellingen reeds te maken hebben met hoge kosten. Kredietinstellingen zullen dientengevolge genoodzaakt zijn additionele kosten voor deelname aan het depositogarantiestelsel door te berekenen aan hun klanten. Verder gaf de Sint Maarten Banking Association aan de voorkeur te geven aan een opbouwperiode voor het depositogarantiefonds

van 20 jaar in plaats van 10 jaar, om de kosten over een langere termijn te spreiden.

Het overleg met de representatieve organisaties heeft derhalve niet geleid tot overeenstemming over een regeling omtrent een depositogarantiestelsel binnen een door de Minister gestelde termijn als bedoeld in het tweede lid van artikel 39 van de Landsverordening. De Minister heeft daarom gebruik gemaakt van de bevoegdheid op grond van het tweede lid van artikel 39 van de Landsverordening om een regeling omtrent een depositogarantiestelsel in te voeren.

De economische omstandigheden waaronder de bezwaren van de Sint Maarten Bankers Association naar voren zijn gebracht zijn inmiddels gewijzigd. In het bijzonder blijkt uit statistische gegevens van het Department of Statistics dat de inflatie in Sint Maarten sinds 2022 aanzienlijk is gedaald. Het landsbesluit voorziet in de opbouw van een depositogarantiefonds dat binnen tien jaar een omvang bereikt van 7% van de totale gegarandeerde deposito's bij de deelnemende kredietinstellingen. Deze doelstelling sluit aan bij vergelijkbare depositogarantiestelsels in het Caribisch gebied, waaronder die van Curaçao en de BES-eilanden, en houdt rekening met de specifieke kenmerken van de bancaire sector van Sint Maarten. Een verlenging van de opbouwperiode naar twintig jaar zou ertoe kunnen leiden dat gedurende langere tijd een structureel tekort in het depositogarantiefonds bestaat. De kans dat een beroep wordt gedaan op het depositogarantiestelsel voordat de opbouw is voltooid, neemt in dat geval namelijk statistisch gezien toe. Hoewel niet kan worden uitgesloten dat kredietinstellingen de kosten van deelname aan het depositogarantiestelsel (gedeeltelijk) zullen doorberekenen aan hun klanten, staat daar tegenover dat het stelsel bijdraagt aan een grotere mate van zekerheid voor rekeninghouders en aan het vertrouwen in het financiële stelsel.

Zoals voorgeschreven door artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening, worden de aard van de te garanderen schuldvorderingen, de soorten rekeninghouders alsmede het maximum te garanderen bedrag bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bepaald. Daarnaast worden bij ministeriële regeling nadere regels vastgesteld met betrekking tot de financiering van het depositogarantiestelsel, de toepassing van het depositogarantiestelsel ten aanzien van een betalingsonmachtige kredietinstelling en de toepassing van het depositogarantiestelsel bij een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening, alsmede regels met betrekking tot de taken, bevoegdheden en inrichting van de Stichting Depositogarantiefonds.

Het depositogarantiestelsel is aldus neergelegd in dit landsbesluit en de ministeriële regeling depositogarantiestelsel. Beide regelingen dienen in onderlinge samenhang te worden beschouwd.

§ 2. Eenvormigheid binnen de monetaire unie

Bij de voorbereiding van het onderhavige landsbesluit is in belangrijke mate aansluiting gezocht bij het landsbesluit inzake het depositogarantiestelsel dat in Curaçao is vastgesteld. Hoewel voor landsbesluiten, houdende algemene maatregelen, geen formele verplichting tot eenvormigheid bestaat, acht de regering het wenselijk dat

de regelingen omtrent het depositogarantiestelsel in Curaçao en Sint Maarten zoveel mogelijk op elkaar aansluiten.

Daarvoor zijn verschillende redenen aan te wijzen, die verband houden met het feit dat de bancaire sector op Sint Maarten nauw is verweven met de bancaire sector op Curaçao. In de eerste plaats kan een verschil in de inrichting van het depositogarantiestelsel ertoe leiden dat depositohouders hun tegoeden onderbrengen in het land waar de bescherming als gunstiger wordt ervaren. Dergelijke verschuivingen kunnen ongewenste effecten hebben voor de financiële stabiliteit binnen de monetaire unie van Curaçao en Sint Maarten.

In de tweede plaats is het depositogarantiestelsel van toepassing op kredietinstellingen die hun activiteiten in Sint Maarten uitoefenen, waaronder bijkantoren van kredietinstellingen die elders hun statutaire zetel hebben. In de praktijk betreft dit veelal kredietinstellingen die statutair op Curaçao zijn gevestigd en hun activiteiten in Sint Maarten via een bijkantoor uitoefenen. Voor deze instellingen en hun cliënten is het van belang dat de toepasselijke regelingen zoveel mogelijk overeenkomen.

Ten slotte is de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten belast met de uitvoering van het depositogarantiestelsel in beide landen. Het hanteren van grotendeels gelijklopende regelingen bevordert een efficiënte uitvoering en draagt bij aan een consistent toezichtkader binnen de monetaire unie.

§ 3. Het Depositogarantiestelsel

Het depositogarantiestelsel garandeert deposito's aangehouden bij kredietinstellingen waaraan door de Bank, krachtens de Landsverordening een vergunning is verleend tot uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling in Sint Maarten. De regelgeving met betrekking tot het depositogarantiestelsel is daarmee van toepassing op kredietinstellingen met zetel in Sint Maarten (al dan niet een dochteronderneming van een bankengroep met zetel elders) of kredietinstellingen die hun activiteiten uitoefenen vanuit een in Sint Maarten gelegen bijkantoor en elders hun statutaire zetel hebben.

De dekking van het depositogarantiestelsel strekt zich niet uit tot deposito's aangehouden bij kredietinstellingen die in het door de Bank gehouden register van kredietinstellingen zijn ingeschreven als internationale kredietinstelling.

Onder het depositogarantiestelsel zijn deposito's bij kredietinstellingen gegarandeerd tot een maximum bedrag van Cg 50.000,- per depositohouder per kredietinstelling, niet zijnde een kredietvereniging. Voor kredietverenigingen geldt een lager maximum bedrag van Cg 25.000,- per depositohouder per kredietvereniging. Dit verschil is te verklaren doordat kredietverenigingen een ander bedrijfsmodel en risicoprofiel hebben dan andere kredietinstellingen. In tegenstelling tot kredietinstellingen mogen kredietverenigingen enkel kredieten verstrekken aan hun leden, zoals vastgesteld in de statuten van de vereniging. Deze leden vormen samen de kredietvereniging en dragen gezamenlijk bij aan de kredietvereniging en profiteren van de diensten ervan.

Met de eerdergenoemde dekkingslimieten zijn tussen de 90% en 95% van de depositohouders in Sint Maarten volledig beschermd. Deze inschatting is gebaseerd op data per 31 december 2024. Deze analyse gaat ervan uit dat elke rekeninghouder slechts één rekening per kredietinstelling bezit. Het dekkingsniveau onder het depositogarantiestelsel ligt daarmee in lijn met internationale standaarden. De International Association of Deposit Insurers (hierna: IADI), een internationale 'standaardsetter' op het gebied van depositogaranties, heeft in maart 2013 een richtlijn opgesteld voor het bepalen van het minimaal vereiste dekkingsniveau.¹ Daarin wordt aanbevolen dat beleidsmakers het dekkingsniveau zodanig moeten instellen dat ten minste 90% tot 95% van de depositohouders volledig gedekt zijn. Sint Maarten voldoet aan deze richtlijnen. Bovendien komt het gegarandeerde bedrag overeen met de garanties die elders in de regio gelden. Een dergelijke afstemming van de dekking op garanties elders in de regio is wenselijk om te voorkomen dat een depositogarantie als zodanig kapitaalstromen tot gevolg heeft.

Het lopende toezicht dat de Bank uitoefent op het bank- en kredietwezen is er onder meer op gericht op het voorkomen van het falen van kredietinstellingen. Dit wordt bereikt door het nauwlettend bewaken van risico's en het tijdig detecteren van financiële problemen. Indien er sprake is van een situatie waarin een kredietinstelling toch dreigt te falen, beschikt de Bank over verschillende instrumenten om in te grijpen. Voor meer details wordt verwezen naar de paragraaf 'Moral hazard' verderop in deze nota van toelichting. Het depositogarantiestelsel wordt pas ingezet als laatste middel, wanneer een kredietinstelling betalingsonmachtig is.

Het depositogarantiestelsel dekt niet alle soorten deposito's en depositohouders; sommige zijn uitgesloten van de bescherming. Deze uitzonderingen zijn genoemd in het tweede lid van artikel 3 van dit landsbesluit. Voorbeelden zijn deposito's van bestuurders en commissarissen van de betalingsonmachtige kredietinstelling, deposito's van andere kredietinstellingen en bepaalde andere financiële instellingen, evenals deposito's aangehouden bij vestigingen van de betalingsonmachtige kredietinstelling buiten het grondgebied van Sint Maarten.

§ 4. Financiering en de rol van de Stichting Depositogarantiefonds

De kosten van het depositogarantiestelsel worden gedragen door de deelnemende kredietinstellingen. Internationale standaarden geven aan dat een door de sector gefinancierd depositogarantiestelsel de voorkeur heeft, omdat dit de deelnemende kredietinstellingen motiveert om geen overmatige risico's te nemen met deposito's. Daarbij wordt opgemerkt dat de Bank reeds belast is met de uitvoering van het depositogarantiestelsel voor Curaçao en dat een groot deel van de werkzaamheden vergelijkbaar is. Door het hanteren van grotendeels gelijklopende regelingen kan de Bank deze taken efficiënt uitvoeren.

De kern van de financieringsstructuur voor het depositogarantiestelsel is het depositogarantiefonds, dat wordt beheerd door de Stichting Depositogarantiefonds (hierna: de Stichting), gevestigd te Sint Maarten.

¹ Het Enhanced Guidance for Effective Deposit Insurance Systems: Deposit Insurance Coverage, Guidance Paper, March 2013

Deze Stichting wordt opgericht door de Bank en zal verantwoordelijk zijn voor het beschikbaar stellen van de vergoedingen onder het depositogarantiestelsel, die in voorkomend geval door de Bank ten laste van de Stichting worden toegekend. Indien de beschikbare middelen van het depositogarantiefonds ontoereikend zouden zijn, beschikt de Stichting over verschillende mogelijkheden om aanvullende middelen aan te trekken. Zo kan de Stichting obligaties uitgeven, mits deze zijn gedekt door toereikend onderpand, en kan zij financieringsovereenkomsten aangaan met derden. In dat kader zal de Stichting een financieringsplan opstellen.

§ 5. 'Moral hazard'

Een goed ontworpen financieel vangnet draagt bij aan de stabiliteit van het financiële systeem. Echter, wanneer het vangnet slecht ontworpen is, kan het risico's vergroten, vooral het risico van 'moral hazard'. 'Moral hazard' doet zich voor wanneer partijen worden gestimuleerd om meer risico te aanvaarden, omdat de kosten geheel of gedeeltelijk door anderen worden gedragen. In het geval van een depositogarantie beschermt dit deposanten tegen het risico van verlies, bijvoorbeeld door een expliciete beperkte depositogarantie of de overtuiging dat banken niet failliet mogen gaan. Een goed ontworpen depositogarantie kan deposanten beschermen tegen de gevolgen van onveilige en ongezonde bankpraktijken. Echter, als deze bescherming te ruimhartig is, kan dit ertoe leiden dat banken meer risico's nemen dan ze anders zouden doen.

Het depositogarantiestelsel, net als andere verzekeringsstelsels, moet zodanig worden ontworpen dat het de impact van 'moral hazard' op het gedrag van aandeelhouders, bankmanagement en deposanten beperkt. Dit is van belang gezien het feit dat de meeste deposanten doorgaans minder goed in staat zijn om onderscheid te maken tussen veilige en onveilige banken. Dergelijke beperking is een functie van het algemene ontwerp van het systeem. Daarnaast wordt 'moral hazard' ook beperkt door andere betrokkenen bij het vangnet.

Het beoordelen van de mate waarin 'moral hazard' van invloed is op een depositogarantiestelsel vereist een algehele evaluatie van de effectiviteit van het toezicht, het wettelijk kader en de regelingen voor vroegtijdige waarschuwing, interventie en afwikkeling.

In de IADI Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems (hierna: de Principles) worden een aantal ontwerpkenmerken genoemd die kunnen bijdragen aan het beperken van 'moral hazard'. Deze kenmerken omvatten onder meer beperkte dekkningsniveaus en -omvang, gedifferentieerde premies, en tijdige interventie en resolutie door de depositoverzekeraar of andere deelnemers met dergelijke bevoegdheden in het vangnet. De genoemde ontwerpkenmerken die kunnen bijdragen aan het beperken van 'moral hazard' zijn in het onderhavige landsbesluit en de ministeriële regeling depositogarantiestelsel verwerkt.

Naast deze ontwerpkenmerken zijn er verschillende mechanismen beschikbaar om 'moral hazard' te beperken. Deze omvatten het bevorderen van goed ondernemingsbestuur en gezond risicobeheer bij individuele banken, het aansprakelijk stellen van schuldigen voor verliezen, het toepassen van effectieve marktdiscipline, en het instellen en

handhaven van sterke prudentiële regelgeving, toezicht, resolutie en wet- en regelgeving.

In dit verband wordt opgemerkt dat de Bank diverse instrumenten kan inzetten om te interveniëren bij kredietinstellingen die falen of dreigen te falen, als gevolg van ernstige of hardnekkige financiële problemen. Het gaat in de regel om een integrale aanpak met een gecombineerde inzet van maatregelen, zoals stille curatele, intrekking van een vergunning gevolgd door een door de desbetreffende instelling onder toezicht van de Bank zelf te verrichten liquidatie en het instellen van de noodregeling. Anderzijds kunnen ook maatregelen worden toegepast zoals tuchtrechtelijke, civielrechtelijke of strafrechtelijke aansprakelijkheid, sanctionering of rechtshandelingen als onderdeel van een aanpak.

Als onderdeel van het Financiële Sector Hervormingsprogramma is de Bank bezig met het verder versterken van het resolutieraamwerk, waarbij de nadruk ligt op het versterken van bestaande interventiemiddelen. Door de bestaande interventiemiddelen te versterken, streeft de Bank naar het creëren van meer mogelijkheden voor herstructurering en herstel (*Early Intervention Measures*).

Als onderdeel van het landspakket werkt de Bank aan verdere versterking van haar toezichtbeleid. Daarbij ligt de nadruk op de implementatie van risico gestuurd toezicht. De prioriteit ligt met name bij systeemrelevante instellingen, zodat de Bank kan ingrijpen voordat zich daadwerkelijk problemen voordoen en mogelijke schade kan worden voorkomen. In de vernieuwde toezichtstructuur zijn de afdelingen ingericht langs de verschillende toezichtgebieden.

§ 6. Informatieverschaffing over het depositogarantiestelsel aan het publiek

Het is van belang dat de bevolking goed geïnformeerd wordt over het depositogarantiestelsel. Een grotere bekendheid met het depositogarantiestelsel onder de inwoners van Sint Maarten draagt namelijk bij aan een verhoogd vertrouwen in het financiële systeem. In dit opzicht hebben kredietinstellingen die onder het depositogarantiestelsel vallen een belangrijke rol te vervullen. Het is belangrijk om te benadrukken dat de Bank de bevoegdheid heeft om algemeen verbindende voorschriften vast te stellen met betrekking tot informatieverschaffing aan het publiek, zoals vastgelegd in artikel 6a van de Landsverordening. De Bank kan deze bevoegdheid aanwenden om nadere regels vast te stellen omtrent de informatieverschaffing over het depositogarantiestelsel.

§ 7. Evaluatie depositogarantiestelsel

Het depositogarantiestelsel zal na vijf jaar geëvalueerd worden. Ingevolge artikel 5 van dit landsbesluit zendt de Bank binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van dit landsbesluit een verslag naar de Minister en de relevante representatieve organisaties over de doeltreffendheid en de effecten van dit landsbesluit en het depositogarantiestelsel. De evaluatie kan vervolgens gezamenlijk met de sector en de Minister plaatsvinden, op basis van dit verslag. Tijdens deze evaluatie kan worden bepaald of aanpassingen aan het depositogarantiestelsel noodzakelijk zijn.

§ 8. Financiële consequenties

Dit landsbesluit heeft geen financiële gevolgen voor de begroting van het Land. Een regeling omtrent de financiering van het depositogarantiestelsel zal worden opgenomen in de ministeriële regeling. Deze regeling houdt kort gezegd in dat de financiering van het depositogarantiestelsel plaatsvindt door bijdragen van de deelnemende kredietinstellingen aan het depositogarantiefonds. Dit fonds wordt beheerd door een afzonderlijke rechtspersoon, de Stichting Depositogarantiefonds. Met deze financieringsstructuur wordt beoogd te voorkomen dat verplichtingen uit hoofde van het depositogarantiestelsel ten laste komen van de Bank of het Land. Voor een nadere toelichting op de financieringsstructuur en de rol van de Stichting wordt verwezen naar paragraaf 4 van deze toelichting.

B. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In dit artikel worden een aantal begrippen gedefinieerd. Artikel 1 bevat onder meer de definitie van het begrip deposito. Daaronder wordt verstaan een tegoed dat wordt gevormd door gelden die op een betaal- of spaarrekening staan, met inbegrip van termijndeposito's, of een tegoed dat tijdelijk voortvloeit uit normale banktransacties en dat de kredietinstelling overeenkomstig de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden dient terug te betalen.

Met tegoeden die tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeien worden bedragen bedoeld die ontstaan in het kader van het reguliere betalingsverkeer en die gedurende korte tijd door een kredietinstelling worden aangehouden voordat zij worden bijgeschreven of doorbetaald. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een overboeking die nog in verwerking is, een ontvangen betaling die nog moet worden gecrediteerd op een rekening van een klant, of gelden die tijdelijk worden aangehouden in verband met de afwikkeling van een betalingstransactie.

De definitie is beperkt tot tegoeden waarvan de hoofdsom onder normale omstandigheden volledig (a pari) terug betaalbaar is. Hiermee wordt gewaarborgd dat uitsluitend traditionele banktegoeden – die naar hun aard bedoeld zijn als spaargeld of betaalmiddelen – onder de bescherming van het depositogarantiestelsel vallen.

Om die reden zijn bepaalde tegoeden van de definitie uitgesloten. In de eerste plaats betreft dit tegoeden waarvan het bestaan uitsluitend kan worden aangetoond met behulp van een financieel product. Het gaat hierbij om producten die in wezen een beleggingskarakter hebben en doorgaans verhandelbaar zijn op de kapitaalmarkt. Voorbeelden hiervan zijn door banken uitgegeven obligaties, verhandelbare schuldbewijzen, negotiable certificates of deposit, gestructureerde schuldbewijzen (structured notes) en vergelijkbare kapitaalmarktinstrumenten. Deze producten vertegenwoordigen weliswaar een vordering op de bank, maar worden in de praktijk beschouwd als beleggingen en niet als traditionele bankdeposito's.

Op deze hoofdregel wordt een uitzondering gemaakt voor een betaal- of spaarrekening die wordt belichaamd in een certificaat van deposito dat op naam luidt. Hiermee wordt bedoeld op een certificaat van deposito in de vorm van een schuldbewijs of promesse dat op naam van de depositohouder is gesteld en dat een vordering op de kredietinstelling vertegenwoordigt die onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden a pari terug betaalbaar is. Een dergelijk certificaat fungeert in wezen als bewijs van een deposito en heeft daarom hetzelfde karakter als een traditioneel bankdeposito. Verhandelbare certificaten van deposito of vergelijkbare instrumenten met een beleggingskarakter vallen daarentegen niet onder deze uitzondering.

In de tweede plaats zijn tegoeden uitgesloten waarvan de hoofdsom niet tegen nominale waarde wordt terugbetaald. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen bij gestructureerde bankproducten waarbij de terugbetaling afhankelijk is van de ontwikkeling van financiële markten. Hierbij kan worden gedacht aan gestructureerde deposito's of notes waarvan de terugbetaling gekoppeld is aan de waarde van aandelenindices, rentetarieven, valuta of grondstoffen. In dergelijke gevallen loopt de houder het risico dat hij minder dan het oorspronkelijk ingelegde bedrag terugontvangt. Onder de tegoeden die zijn uitgesloten vanwege het feit de hoofdsom niet onder alle omstandigheden a pari terug betaalbaar is, vallen ook tegoeden die naar hun aard kwalificeren als eigen vermogen van de instelling.

In de derde plaats zijn tegoeden uitgesloten waarvan de hoofdsom uitsluitend tegen nominale waarde kan worden terugbetaald op grond van een afzonderlijke garantie van de kredietinstelling of een derde. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan beleggingsproducten met een kapitaalgarantie, gestructureerde beleggingsproducten waarbij een derde partij garant staat voor de terugbetaling van de hoofdsom, of verzekeringsconstructies waarbij een garantie wordt verstrekt door een andere financiële instelling.

Met deze afbakening wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen traditionele banktegoeden enerzijds en financiële producten met een investerings- of risicokarakter anderzijds. Daarmee wordt voorkomen dat het depositogarantiestelsel wordt aangewend om beleggingsrisico's af te dekken die naar hun aard bij de belegger behoren te liggen. De gehanteerde definitie sluit aan bij internationaal gehanteerde uitgangspunten voor depositogarantiestelsels, zoals de Principles, en bij vergelijkbare definities in andere rechtsstelsels, waaronder de Europese richtlijn inzake depositogarantiestelsels (Richtlijn 2014/49/EU).

Daarnaast wordt het begrip kredietinstellingen gedefinieerd als een onderneming of instelling die van de Bank op grond van de Landsverordening een vergunning heeft gekregen om als kredietinstelling in Sint Maarten te opereren.

Hoewel een kredietvereniging ook onder de definitie van kredietinstellingen valt conform de Landsverordening, wordt deze term ook afzonderlijk gedefinieerd. Dit om onderscheid te kunnen maken tussen kredietverenigingen en andere kredietinstellingen. Andere

definities in dit artikel verduidelijken de termen die in het onderhavige landsbesluit worden gebruikt.

De Bank is verantwoordelijk voor de beslissing over toepassing van het depositogarantiestelsel. Deze beslissing volgt zodra de Bank vaststelt dat een kredietinstelling betalingsonmachtig is. Een kredietinstelling is betalingsonmachtig:

(i) indien de Bank constateert dat de kredietinstelling, om redenen die rechtstreeks verband houden met haar financiële positie, niet in staat is deposito's van depositohouders onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden terug te betalen en zij daartoe ook op afzienbare termijn niet in staat kan worden geacht; of

(ii) een rechterlijke beslissing die rechtstreeks verband houdt met de financiële positie van de betrokken kredietinstelling, leidt tot onmogelijkheid voor depositohouders om hun vorderingen op korte termijn op de kredietinstelling te verhalen.

De Raad van Advies heeft voorgesteld te overwegen de begrippen "afzienbare termijn" en "korte termijn" nader te specificeren. Deze begrippen zijn echter bewust als open norm geformuleerd, omdat de beoordeling of een kredietinstelling nog in staat kan worden geacht haar verplichtingen jegens depositohouders na te komen afhankelijk is van de concrete omstandigheden van het geval. Tegelijkertijd is de beoordelingsruimte van de Bank niet onbeperkt.

Toepassing van het depositogarantiestelsel is geregeld in de ministeriële regeling depositogarantiestelsel. Uit de ministeriële regeling volgt dat de Bank het besluit tot toepassing van het depositogarantiestelsel dient te nemen uiterlijk 14 dagen nadat de Bank constateert dat de kredietinstelling om redenen die rechtstreeks verband houden met haar financiële positie, niet in staat is deposito's van depositohouders terug te betalen en daartoe ook op afzienbare termijn niet in staat lijkt te zijn. Tegen deze achtergrond dient bij een "afzienbare termijn" te worden gedacht aan een zeer korte periode, bijvoorbeeld enkele dagen, waarin kan worden beoordeeld of herstel van de betalingscapaciteit nog mogelijk is.

De Bank dient voorts zo spoedig mogelijk, doch eveneens uiterlijk binnen 14 dagen, over te gaan tot toepassing van het depositogarantiestelsel nadat een rechter een besluit heeft genomen waaruit volgt dat depositohouders geen toegang hebben tot hun deposito's. Het uitspreken van het faillissement van de kredietinstelling is een voor de hand liggend voorbeeld van een dergelijke rechterlijke beslissing.

Artikel 2

In artikel 2 van dit landsbesluit is vervolgens bepaald dat het depositogarantiestelsel van toepassing is op alle kredietinstellingen die zijn ingeschreven in het door de Bank gehouden register, met uitzondering van internationale kredietinstellingen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat kredietverenigingen, als kredietinstellingen die geen internationale kredietinstelling zijn, ook binnen het bereik van het depositogarantiestelsel vallen.

Ingevolge het derde lid van artikel 2 van dit landsbesluit blijven deposito's die worden aangehouden bij een kredietinstelling waarvan

de vergunning is ingetrokken, onder de dekking van het depositogarantiestelsel vallen. Deze bepaling is vooral van toepassing in situaties waarin de vergunning van een kredietinstelling is ingetrokken en de herstructureringsvariant van de noodregeling van toepassing is verklaard, maar de deposito's nog steeds beschikbaar zijn. In zo'n geval hoeft er nog geen sprake te zijn van een betalingsonmachtige kredietinstelling.

Artikel 3

Zoals hiervoor vermeld, garandeert het depositogarantiestelsel deposito's die worden aangehouden bij kredietinstellingen met een vergunning van de Bank om in Sint Maarten als kredietinstelling te opereren, met uitzondering van internationale kredietinstellingen. Het depositogarantiestelsel is van toepassing op zowel ingezetenen als niet-ingezetenen en garandeert deposito's tot een bedrag van Cg 50.000,- per depositohouder per kredietinstelling (niet zijnde een kredietvereniging). Bij een gezamenlijke rekening geldt dat ieder van de rekeninghouders afzonderlijk voor maximaal Cg 50.000 wordt gedekt. Dit betekent dat bij een gezamenlijke rekening, bijvoorbeeld van twee depositohouders, een maximale dekking geldt van in totaal Cg 100.000, voor zover de betrokken depositohouders niet tevens andere deposito's bij dezelfde kredietinstelling aanhouden die onder dezelfde garantie vallen. Voor deposito's die worden aangehouden bij kredietverenigingen geldt een afwijkende dekking van Cg 25.000 per depositohouder per kredietvereniging. Verwezen wordt naar hetgeen hieronder wordt opgemerkt bij de toelichting op het vijfde lid.

Deposito's die worden aangehouden op naam van een personenvennootschap vallen ook onder de dekking van depositogarantiestelsel. Het moet gaan om een personenvennootschap die op een voor derden duidelijk kenbare wijze onder een door de personenvennootschap gevoerde naam aan het rechtsverkeer deelneemt. Hierbij dient in de eerste plaats te worden gedacht aan een openbare vennootschap als bedoeld in artikel 801, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek. Dit wil zeggen een vennootschap die een beroep of bedrijf uitoefent, of beroeps- of bedrijfshandelingen verricht, en op een voor derden duidelijk kenbare wijze naar buiten treedt onder een door haar gevoerde naam.

De gehanteerde definitie van personenvennootschap is echter niet beperkt tot de openbare vennootschap, bedoeld in artikel 801, eerste lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek. Het omvat bijvoorbeeld ook personenvennootschappen naar het recht van een ander land die materieel aan deze definitie voldoen, zoals een VOF naar Nederlandse recht.

Opgemerkt wordt dat deposito's van een stille vennootschap als bedoeld in artikel 801, tweede lid, van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, niet onder de dekking van het depositogarantiestelsel vallen. Kenmerkend voor een stille vennootschap is namelijk dat zij niet op een voor derden duidelijk kenbare wijze naar buiten treedt onder een als zodanig gevoerde naam. Bij stille vennootschappen is er dan geen sprake van een deposito dat op naam van de vennootschap wordt aangehouden.

Deposito's moeten in beginsel op eigen naam worden aangehouden bij de kredietinstelling. Slechts onder bepaalde voorwaarden worden deposito's gegarandeerd die worden aangehouden voor een derde. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan deposito's op naam van een ouder voor kinderen onder de 18 jaar, waarbij uit de tenaamstelling van de rekening blijkt dat deze voor de kinderen wordt aangehouden, een derdenrekening van een notaris waar middelen voor cliënten worden aangehouden, of een rekening van een trustee.

In het tweede lid van artikel 3 worden bepaalde soorten deposito's en depositohouders uitgesloten van het depositogarantiestelsel. Dit betreft onder andere vorderingen uit deposito's van bestuurders en commissarissen van de betalingsonmachtige kredietinstelling, deposito's van andere kredietinstellingen en financiële instellingen en schulden die voortvloeien uit accepten of promessen van de betalingsonmachtige kredietinstelling.

Daarnaast zijn uitgesloten vorderingen uit deposito's die verband houden met transacties waarvoor een strafrechtelijke veroordeling wegens witwassen van geld of het financieren van terrorisme is uitgesproken.

Ten slotte zijn vorderingen uit deposito's die worden aangehouden bij een vestiging van een kredietinstelling buiten Sint Maarten uitgesloten. Deposito's die worden aangehouden bij vestigingen van een kredietinstelling buiten Sint Maarten, vallen derhalve niet onder het toepassingsbereik van het depositogarantiestelsel. Het antwoord op de vraag bij welke vestiging een deposito wordt aangehouden, wordt bepaald aan de hand van de administratie van de betreffende kredietinstelling.

Een voorbeeld ter illustratie: een kredietinstelling met statutaire zetel te Sint Maarten heeft ook een vestiging op Curaçao die daar een vergunning heeft om als kredietinstelling te opereren. Een deposito dat volgens de administratie van de kredietinstelling wordt aangehouden bij de vestiging op Curaçao, valt niet onder de dekking van het depositogarantiestelsel van Sint Maarten. Een dergelijk deposito valt mogelijk wel onder de dekking van het depositogarantiestelsel van Curaçao, wat beoordeeld moet worden op basis van het Landsbesluit depositogarantiestelsel Curaçao.

Het feit dat deposito's zijn uitgesloten van dekking onder het depositogarantiestelsel betekent overigens niet dat de betreffende depositohouders hun vordering niet regulier ter verificatie bij de curator kunnen indienen in het faillissement van de betalingsonmachtige kredietinstelling.

Ingevolge het vijfde lid van artikel 3, garandeert het depositogarantiestelsel voor kredietverenigingen deposito's tot een bedrag van Cg 25.000,- per depositohouder per kredietvereniging. Het vijfde lid geeft uitsluitend een nadere regeling voor de omvang van de garantie. Op de depositogarantie voor deposito's die worden aangehouden bij kredietverenigingen zijn overigens dezelfde voorwaarden en bepalingen van toepassing als op deposito's die worden aangehouden bij andere kredietinstellingen.

Artikel 4

Ingevolge artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening, is in dit landsbesluit een regeling opgenomen betreffende de aard van de te garanderen schuldvorderingen, de soorten rekeninghouders alsmede het maximum te garanderen bedrag. Voor een goed werkend depositogarantiestelsel is daarnaast noodzakelijk dat een regeling wordt vastgesteld met betrekking tot de financiering van het depositogarantiestelsel, de toepassing van het depositogarantiestelsel ten aanzien van een betalingsonmachtige kredietinstelling en de toepassing van het depositogarantiestelsel bij een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening. Ook dienen regels te worden gesteld met betrekking tot de inrichting en werking van de Stichting Depositogarantiefonds. Deze onderwerpen worden op grond van artikel 39, tweede lid, van de Landsverordening vastgesteld in een ministeriële regeling.

Artikel 4 is opgenomen ter verduidelijking van de verhouding tussen het landsbesluit en de ministeriële regeling. Van een zelfstandige delegatiebepaling is daarbij geen sprake. De rechtsgrond voor de ministeriële regeling is rechtstreeks gelegen in artikel 39, tweede lid, van de Landsverordening.

Artikel 5

De werking van het depositogarantiestelsel dient binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van dit landsbesluit geëvalueerd te worden. Ingevolge dit artikel zendt de Bank binnen genoemde periode een verslag aan de Minister van Financiën en aan de betrokken representatieve organisaties over de doeltreffendheid en de effecten van dit landsbesluit en het depositogarantiestelsel.

De evaluatie kan vervolgens plaatsvinden samen met de sector en de Minister aan de hand van dit verslag. In het kader van de evaluatie kan worden bepaald of dit landsbesluit eventueel aanpassing behoeft.

Artikel 6

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van het landsbesluit, wat betekent dat dit pas van kracht wordt na de vaststelling van een nader landsbesluit sec. Zolang bij landsbesluit de inwerkingtreding niet is bepaald, hebben de bepalingen van dit landsbesluit geen rechtskracht. Dit betekent dat de bepalingen ervan nog niet afdwingbaar zijn. Dit kan de Bank en de kredietinstellingen de tijd geven om bijvoorbeeld voorlichting te geven aan betrokken partijen of om de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen te treffen.

De Minister van Financiën